

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.600 van 12 mei 1998
in de zaak A. 77.279/VII-16.325.**

In zake : de v.z.w. Nationaal Verbond van Katholieke
Vlaamse Verpleegkundigen en Vroedvrouwen,
gevestigd te BRUSSEL,
Vergote Square 43

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat
J. VANDE MOORTELE op 27 januari 1998 namens de v.z.w.
Nationaal Verbond van Katholieke Vlaamse Verpleegkundi-
gen en Vroedvrouwen heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de
Vlaamse regering van 24 juli 1997 tot regeling van de
erkenning en de subsidiëring van de diensten voor gezins-
en bejaardenhulp, bekendgemaakt in het Belgisch
Staatsblad van 29 november 1997;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. KYMPERS die, loco Advocaat J. VANDE MOORTELE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, hiertoe gemachtigd door de Auditeur-generaal bij beschikking van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie opwerpt waarin zij aanvoert dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de aangevoerde exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel in het inleidend verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Door de tenuitvoerlegging van het Besluit en bijlage ondervindt verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, hetgeen de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging rechtvaardigt.

De tenuitvoerlegging brengt met zich mee dat er diensten worden opgericht, personeel wordt aangeworven, erkenningsprocedures worden in werking gesteld, kwaliteitshandboeken worden uitgewerkt e.d.m..

Met deze tenuitvoerlegging gaat veel werk, energie en kosten gepaard. Mocht Uw Raad besluiten om de vernietiging van het aangevochten Besluit uit te spreken, zouden bijkomende diensten opgericht en bestaande diensten erkend worden, personeel zonder werk komen te vallen, kosten en moeite verloren zijn.

* Er is bijgevolg een groot financieel nadeel aanwezig bij de tenuitvoerlegging van het Besluit.

* Er is echter ook een moreel nadeel voor diegenen die ondertussen tewerkgesteld worden. Zij blijven in de onzekerheid over het verder bestaan van hun werk/tewerkstelling. Ook voor de gebruiker van de diensten heerst er onzekerheid.

* Bij tenuitvoerlegging van het Besluit zullen de personeelsleden van de opgerichte diensten zich schuldig maken aan overtredingen op het K.B. nr. 78 en haar uitvoeringsbesluiten. Deze personeelsleden kunnen bijgevolg met strafsancities geconfronteerd worden. Hun reputatie, evenals hun verdere loopbaan, zal hierdoor ernstige schade ondervinden.";

Overwegende dat in de uiteenzetting van de feiten en de middelen de verzoekende partij in essentie betoogt dat de handelingen die krachtens het bestreden besluit en zijn bijlage kunnen worden verricht door de "verzorgende in de thuiszorg" voor een groot deel reeds voorbehouden zijn aan de verpleegkundigen en dat aldus door het aangevochten besluit en zijn bijlage het

decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen en het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies worden geschonden;

Overwegende dat de beschrijving van het nadeel steunt op het feit dat bij de tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit, hangende de procedure tot nietigverklaring, en bij een eventuele latere nietigverklaring, "bijkomende diensten opgericht en bestaande diensten erkend worden, personeel zonder werk komen te vallen, kosten en moeite verloren zijn"; dat aldus het ingeroepen nadeel klaarblijkelijk de diensten voor gezins- en bejaardenhulp betreft inzoverre zij zich financiële inspanningen zouden getroosten alsmede het moreel nadeel van de verzorgenden en de gebruikers van deze diensten; dat dit nadeel echter, voor zover het al voldoende met concrete gegevens zou zijn gestaafd, en meer is dan een louter financieel nadeel, niet persoonlijk is toe te rekenen aan de verzoekende partij; dat het immers bezwaarlijk kan worden ondergebracht in het maatschappelijk doel van de verzoekende partij aangezien dit doel luidens artikel 3, § 1, van haar statuten de belangenbehartiging betreft van verpleegkundigen en vroedvrouwen, zowel op professioneel, sociaal, juridisch, moreel-godsdienstig, materieel en cultureel vlak terwijl het aangehaalde nadeel niet de laatstgenoemde beroepsgroepen maar de diensten van gezins- en bejaardenhulp, de gebruikers daarvan en de verzorgenden betreft; dat voorts ook wat de dreiging van strafsancties voor verzorgenden betreft, de vaststelling geldt dat het belang van deze beroepsgroep niet wordt behartigd door de verzoekende partij zodat ook dit nadeel geen persoonlijk nadeel is;

Overwegende dat aldus het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat bijgevolg niet is voldaan aan één van de

cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf mei 1900 achtennegtig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.